

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/19/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311208847
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5311208847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu

JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka vo veci starostlivosti o maloletého I. O., nar. XX. X. XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov: matky Q. O., nar. XX. X. XXXX, bytom S. K. S. XXXX a otca Q. W., nar. XX. X. XXXX, bytom S. K. S. XXXX, zastúpeného JUDr. Celestínom Stehurom, advokátom so sídlom v E., E. S. XXXX, v konaní o zníženie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4P/19/2011-42 zo dňa 8. novembra 2011, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a .

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania

n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd vyhovel návrhu otca na zníženie výživného v neprospech maloletého I. O., nar. XX. X. XXXX a vyživovaciu povinnosť stanovenú mu rozsudkom Okresného súdu v Čadci č.k. 16P/25/2011-61 zo dňa 9. 3. 2011 znížil, počnúc od 1. 9. 2011 na 50,- eur mesačne. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania postupom podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. nepriznal. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky na zníženie výživného v neprospech maloletého, nakoľko pokiaľ i bola rozsudkom Okresného súdu v Čadci č.k. 16P/25/2011-61 zo dňa 9. 3. 2011 uložená vyživovacia povinnosť otcovi platiť maloletému výživné vo výške 95,- eur mesačne, po vydaní tohto rozsudku sa otec oženil, narodilo sa mu ďalšie dieťa, čo považoval za dôvody pre zníženie výživného. Za nie bez významu tiež považoval skutočnosť, že matka maloletého žije v spoločnom byte s priateľom, ktorý jej pomáha znášať náklady na energie, jedlo a vodu. Ďalej okresný súd uviedol, že pokiaľ maloletý I. je vo veku 5 rokov, matka maloletého sa môže zamestnať a sama sa podieľať na vyživovacej povinnosti vo vzťahu k dieťaťu. Tvrdenia matky ohľadne dlhov vo vzťahu k Všeobecnej zdravotnej poisťovni, Sociálnej poisťovni nezohľadňoval, vzhľadom na skutočnosť, že matka bola trestne stíhaná za vraždu v štádiu pokusu svojej matky, pričom výživné podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Za nadštandardný výdavok tiež považoval skutočnosť, že matka maloletého fajčí, užíva trojizbový byt.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručila odvolanie matka maloletého. Poukazovala, že zo svojho príjmu 219,31 eur musí platiť nájom, elektrinu, poisťku na dieťa, lieky, na stravu jej ostáva okolo 40,- eur, hygienické pomôcky, ošatenie, čistiace prostriedky, telefón si dovoliť nemôže. Mesačné výdavky

má vyššie ako príjmy, pričom z času na čas jej vypomáhajú starí rodičia, ktorí sami sú v pokročilom veku a zdravie im neslúži. Pokiaľ okresný súd uvádzal, že žije v byte s priateľom, ktorý jej prispieva na energie, uviedla, že nie je povinný prispievať na jej domácnosť, ani na maloletého, nakoľko po práci chodí k svojim rodičom, kde sa stravuje. Pokiaľ by i chcela nájsť si vhodné zamestnanie, má problém nájsť si časovo vyhovujúcu prácu, pretože je sama, nemá nikoho, kto by jej zaopatril syna, pokiaľ by pracovala.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietol.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd z vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam, nevyvodil správny právny záver.

I keď je pravdou, že rozhodnutia súdu, či už výživné určujúce, alebo ktorými bola schválená dohoda rodičov o výške výživného, možno zmeniť vtedy, pokiaľ dôjde k zmene pomerov, ktoré tu boli v čase posledného rozhodovania o výške výživného a že výživné sa určuje vždy podľa stavu, ktorý tu je v čase rozhodovania, nemožno bez ďalšieho len na základe skutočnosti, že otcovi maloletého po rozhodnutí Okresného súdu v Čadci, č.k. 16P/25/2011-61 pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť a že tento sa oženil, vyvodiť dôvod pre zníženie výživného v neprospech maloletého I.. V tejto súvislosti krajský súd považoval za potrebné uviesť, že pokiaľ i otcovi maloletého I. pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, neznamena to automaticky dôvod na zníženie výživného u maloletého I., nakoľko otec je povinný zabezpečovať primeranú životnú úroveň všetkým výživou naňho odkázaným osobám.

Taktiež za irelevantné krajský súd považoval, že matka maloletého žije v spoločnej domácnosti s priateľom, nakoľko jednak tieto skutočnosti neboli hodnoverne preukázané a taktiež nebolo preukázané, či a v akej výške vôbec prispieva na domácnosť. Na druhej strane priateľ matky maloletého nemá vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletému I., ani povinnosť prispievať matke maloletého na úhradu nákladov spojených so zabezpečením bývania, či už pre ňu alebo maloletého.

I keď rozsah vyživovacej povinnosti v zákone vyslovene vyjadrený nie je, vyplýva zo všeobecne uznávaného hľadiska o tom, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti.

Kritériami pre určenie výživného sú schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča, odôvodnené potreby dieťaťa.

V danom prípade maloletý I. dosiahol 24. 7. 2012 6 rokov, navštevoval materskú školu, od 1. 9. bude žiakom základnej školy a vzhľadom na jeho vek a zdravotný stav je potrebné zabezpečovať mu výživné prevažne v pravom slova zmysle, ktorým je ošatenie a obutie, strava, zabezpečenie bývania a poskytnutie základných hygienických potrieb. Matka zo svojho príjmu, ktorý poberá v podobe dávok v hmotnej núdzi vo výške 113,- eur, nie je schopná pokryť všetky odôvodnené potreby maloletého.

Pokiaľ okresný súd prehodnocoval pomery matky, ktoré sa evidentne od posledného rozhodnutia o výške výživného nezmenili, a i tieto považoval za dôvod pre zníženie výživného, konal nesprávne, nakoľko tým neprípustne zasiahol do už právoplatného rozhodnutia súdu, ktorému boli pomery matky, na ktoré v tomto konaní okresný súd poukazoval, známe a pri rozhodovaní ich už zohľadňoval.

Vyživovacia povinnosť je parciálna, zaväzuje obidvoch rodičov a iba vo výnimočných prípadoch možno znížiť vyživovaciu povinnosť v neprospech jedného dieťaťa na úkor vyživovacej povinnosti, ktorá vznikla v prospech iného dieťaťa. Takisto ani skutočnosti prezentované otcom v priebehu odvolacieho konania nebolo možné zohľadňovať, nakoľko vyživovacia povinnosť má prednosť pred inými výdavkami rodičov a teda je potrebné zo strany otca v prvom rade si plniť vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k svojim maloletým

deťom, následne vynakladať iné výdavky, nakoľko tak, ako je povinný zabezpečiť potreby bývania pre maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva, má túto povinnosť i vo vzťahu k maloletému I., ktorú v materiálnej podobe za neho plní matka maloletého.

Po preskúmaní veci krajský súd skutočnosti uvádzané otcom v návrhu na zníženie výživného nepovažoval za dôvodné pre takýto postup, nakoľko otec maloletého iným spôsobom nepreukázal, že sa u neho zmenili pomery tak, ako boli zistené v konaní sp. zn. 16P/25/2011. Krajský súd preto rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietol.

Krajský súd žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko predmetné konanie je konaním, ktoré možno začať i bez návrhu a v ktorom si každý z účastníkov zásadne hradí vlastné trovy konania sám.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e** .